

Artikel van de maand – Juni 2010

Twaalf zendingsthema's in Genesis (11)

Door Dr. Steef van 't Slot

In de serie van twaalf zendingsthema's in Genesis bekijken we de op één na laatste:

Thema 11: Onaangenomen redding betekent oordeel

Dit thema is een geestelijke wet die net zo waar was in de tijd van Genesis als nu. Het woord 'oordeel' betekent: scheiding tussen twee groepen, partijen of mogelijkheden. In het Grieks staat er *κρίσεις (kriseis)*, waarvan ons woord crisis is afgeleid, dat het doorgaan van de ene situatie (kamer of omstandigheid) naar een andere betekent. Met andere woorden: in een crisis stap je over een drempel, laat je iets achter en ga je iets anders binnen. Onze zendingstaak is: redding verkondigen en mensen bekend maken met de consequenties van hun keus – aanvaarding of verwerping. Of ze verzaken hun zonden en worden verzoend met God, of ze houden eraan vast en blijven van Hem gescheiden.¹ De evangelieprediking brengt mensen inderdaad in een crisis: het leidt hen tot de drempel van dood naar leven en moedigt hen aan die stap te nemen. Iedereen bevindt zich in die situatie, of hij dat nu weet of niet. Het is onze taak het bekend te maken. Dat is waarom Jezus ons naar alle natiën stuurde.² Het is geen optie, alsof we een keus hebben; het is een *dringende opdracht*. Ik geef u acht voorbeelden:

In Gen. 3 werden *Adam en Eva* gewaarschuwd niet te eten van de boom van kennis van goed en kwaad. Er werd hen gezegd dat het resultaat een zekere dood zou zijn. De boodschap aan dit eerste mensenpaar verschilde van die aan latere mensen: 'Nu ben je veilig, maar om veilig te blijven moet je niet van die boom eten.' Later werd de boodschap: 'Je bent geestelijk dood. Tenzij je Gods redding aanvaardt, blijf je dood en ben je voor eeuwig verloren.'

Het *volgende* voorbeeld zien we Gen. 4. *Kaïn* werd gewaarschuwd dat hij over de zonde moest heersen. Hij luisterde niet, zondigde, bekeerde zich niet en verhardde zijn hart. Hij verliet Gods aangezicht.³ Zo werd hij de grondlegger van een goddeloze lijn van nakomelingen. Zo'n keus heeft eeuwige gevolgen. We weten niet of Kaïn letterlijk Gods stem hoorde, maar dat is onbelangrijk: iedereen kan Gods stem 'horen' via zijn of haar geweten. Daarom schreef Paulus later dat de mens geen excuus heeft met zijn zonde door te gaan.⁴

In de tijd van *Noach* had een hele generatie Gods wegen verlaten⁵ en werd gewaarschuwd voor een wereldwijde ramp als oordeel over hun zonden. Alleen Noachs gezin geloofde en

¹ Jes. 59:1,2

² Matt. 28:18-20 & Hand. 1:8

³ Gen. 4:16

⁴ Rom. 1:18-20

⁵ Gen. 6:5,11-13

alle anderen kwamen om. Het genadetijdperk had een eeuw geduurd⁶ waarin mensen over Noachs boodschap konden nadenken en zich bekeren. God had genadig lang gewacht. Zou Noachs generatie zich bekeerd hebben als Hij langer gewacht had? Waarschijnlijk niet!

Het *vierde* voorbeeld zien we in Gen. 11. De *volken* van de aarde verzetten zich tegen Gods wil (om zich te verspreiden), dus greep God in met een oordeel dat meer sociaal was dan katastrofaal: de spraakverwarring dwong hen zich over de aarde te verspreiden.

Een goed voorbeeld is het *viijfde* (Gen. 18 & 19): het verhaal over de vernietiging van *Sodom en Gomorra*. God vertelde Zijn vriend Abraham wat Hij ging doen.⁷ Hij, Die langzaam is tot toorn,⁸ onderzocht of de Sodomieten zo erg gezondigd hadden als Hij had gehoord. Toen openbaarde Hij Abraham Zijn oordeelsplannen en stond hem toe voor de steden te bidden. God ging tot het uiterste van Zijn genade door Abraham te verhoren.⁹ Nooit eerder had Hij zo'n respect getoond voor mensen, verlangend dat ze aan Zijn zaken zouden deelnemen. Hij wil zegenen, niet vernietigen, en daarom inspireert Hij 'wachters' om te bidden voor de volken. Als we die inspiratie aanvaarden kunnen we mensen misschien nog redden van het oordeel. En hoewel God Zijn oordeel uitvoerde toen slechts vier rechtvaardigen gevonden werden, redde Hij die vier. Zelfs wanneer oordelen zoals natuurrampen de wereld treffen, kunnen we er absoluut zeker van zijn dat God niemand onrechtvaardig behandelt.

Het *zesde* voorbeeld zien we in Gen. 21. *Ismaël* bespote Izaak, net zoals zijn moeder Sara veracht had.¹⁰ Toen werden ze uit Abrahams huis weggestuurd. Het is de eeuwen door niet anders geweest en ook in de eindtijd zal het zo zijn: wanneer Ismaëls zonen die van Izaak bespotten kunnen ze een oordeel verwachten. Onthoud dat Genesis het boek van beginselen is, waar principes werden neergelegd die in de hele geschiedenis werkzaam zouden blijven.

Voorbeeld *zeven* zien we in Ezau's leven. De haat voor zijn broer Jakob, zoon der belofte, werd slechts formeel verzoend, lang nadat ze uit elkaar gingen, maar dat was alleen tijdens hun leven en gold voor hen persoonlijk. De principes die Ezau in zijn leven gebouwd had konden God niet behagen. Ook hij zette een patroon voor zijn nakomelingen. Vaak in Israëls geschiedenis dwarsboomde Ezau's nageslacht dat van Jakob, hoewel het hen nooit volledig overmeesterde.

Tenslotte zien we in Gen. 39-47 een wereldwijde *hongersnood*. De bijbel zegt niet *uitdrukkelijk* dat het een oordeel was, maar het moet ons niet verbazen, als we de Egyptische afgoderij zien.¹¹ Toch, als oordeel nodig is, voorziet God ook in redding.¹² Later zien we vaak dat hongersnoden oordelen zijn over de collectieve zonden van een volk, bijv. in Rechters en Ruth.¹³ Dat was geen toeval. Slechts zij die naar Egypte gingen werden door Jozef voorzien en leden geen honger. Alle anderen kwamen om, omdat ze niet wisten of geloofden dat er voedsel in Egypte was. Of ze dachten dat ze het wel zonder Jozef zouden redden, of dat het allemaal wel mee zou vallen. Ze waren net als de mensen vandaag, die denken dat ze wel zonder Jezus gered kunnen worden.

⁶ Vergelijk Gen. 5:32 met 7:11

⁷ Gen. 18:17

⁸ Jes. 48:9

⁹ Gen. 18:20,21,32

¹⁰ Gen. 21:9 & 16:4 respectievelijk

¹¹ Zie mijn artikel 'Geestelijke krachtmetingen als zendingsmethode' (1) van april 2009

¹² Ps. 105:16-22

¹³ Vergelijk Rech. 21:25 met Ruth 1:1 en zie hoe de laatste werd veroorzaakt door de eerste